

Xavier Garcia
escriptor

Veig que aquest any, el Dia Mundial de la Poesia, que coincideix amb l'inici de la Primavera, va dedicat a Tortosa (avui, dia 20, a les 19 h, al Palau Oliver de Boteller) a les *Veus mediterrànies*, entre les quals personalitats tan destacades com les del poeta i filòsof de llengua àrab, Al-Turtuxí (nascut a Turtuixa, la nostra Tortosa, el 1059–Alexandria, 1126), l'escriptor i professor Manuel Pérez Bonfill (Tortosa, 1926–2018), en el centenari del seu naixement; el poeta mallorquí Blai Bonet (Santanyí, 1926–1997), també cent anys de la seva naixença, la poetessa i bibliotecària Zoraida Burgos (Tortosa, 1933–2026) i el poeta, filòleg i professor Albert Aragonès (Tortosa, 1962–2025).

Tots ells, recitats i cantats per Arturo Gaya, el rellevant Quico el Célio, d'aquesta ja històrica formació musical de les terres de l'Ebre. L'espectacle s'ho mereix, perquè hi entrarem expectants i en sortirem alleugerits i reforçats.

Dels poetes seleccionats n'he llegit alguna cosa i, excepte Al-Turtuxí, he conegut a la resta. Gent temperamental, apassionada i reflexiva alhora, amb la simpatia i l'entregant dels nascuts vora el mar i de les aigües que, com l'Ebre, van a desaiuar-hi. Poesia dels ritmes exteriors de la vida, de veure-la passar, de fixar-se com passa, d'acompanyar-hi els ritmes interiors i de quedar-se embadalit en la fluència permanent de les masses aquoses.

Aquests dies, justament, gràcies al volum *Poesies* d'Abu Bakr (enviades per l'editorial Petròpolis, que fundà i dirigeix Jaume Llambrich, de l'Ametlla de Mar), recopilades i traduïdes pel valencià Miquel Àngel Llorenç Oltra, he pogut veure com les preocupacions del nostre segle són similars a les del segle XII, quan el pensador andalusí, potser des del castell de la Suda, amb el Mont Caro davant, escrivia, en el darrer dels 129 poe-

mes i pensaments recollits, coses com aquesta: "Ma casa es troba on se'm fa de nit. La meua família és tothom que tinga enteniment".

I què dir de Pérez Bonfill, de Zoraida Burgos i d'Albert Aragonès, que els hem tingut tan a prop? S'han editat els seus papers, recollits en el primer per part de mi mateix i d'Emigdi Subirats i, sobre Zoraida, per part del poeta i professor, Andreu Subirats, i per la cantant, poeta i música Montse Castellà, ambdós de Tortosa.

I què dir, una mica més lluny de quan ens deixà, de Blai Bonet? La seva coneixença, el juny de 1971, al seu poble natal de Santanyí, va ser una revelació. Afectat de tuberculosi, passà uns anys al Seminari de Palma i, amb l'ajut d'alguns escriptors de Catalunya, entre els quals Carles Riba, de nissaga tortosina, i de Josep M. Castellet, fou acollit al sanatori del Brull, al Montseny, i després a Barcelona, on desenvolupà una gran activitat literària, editorial i d'assagista d'art.

La seva poesia, trasbalsada per la presència de Déu i per la visió conjunta d'una religiositat encarnada en la vida terrena, era la d'un "vi-

sionari" que sentia ja aquí els preparatius de la vida eterna. Aquest

any, el del seu centenari, serà un bon moment per recuperar-lo.

EL DIBUIX DE LA SETMANA

per Jokin Moya

JÀ HA ARRIBAT LA PRIMAVERA,
I QUE ESTRANY QUE EL MANUEL
NO ESTIGUI AQUÍ PER PODER
GAUDIR DE L'OLOR DE LES FLORS.

ESTIC AQUÍ CINTA !!!!!

By jokin
T'HO DIUEN ELS PETITS CORSARIS